

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Abbati Et Monachis Montissacri.

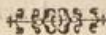
urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

fi facere &c. Licitum præterea sit vobis in causis &c. Insuper auctoritate apostolica inhibemus ne ullus &c. Si verò Episcopus, in cujus parochia &c. Illud adjicientes, ut in recipiendis proc. &c. Pro consecrationibus verò &c. Alioquin liceat &c. Quòd si sedes &c. Quia verò interdum &c. Porrò si Episcopi vel alij &c. Paci quoque &c. Præterea omnes libertates &c. Decernimus &c. Si qua igitur &c. Datum Laterani per manum Rainaldi Domini Papæ Notarij, Cancellarij vicem agentis, IX. Kal. Decembris, Indictione II. incarnationis Dominicæ anno MCXCVIII. pontificatus verò Domini Innocentij Papæ tertij anno primo.

CONSULIBVS ET POPVLO
Tudert.

Epist. 426.
Recipit illos in
protectionem
apostolicam,
confirmatque
vetera ipsorum
privilegia.

Sacro sancta Romana Ecclesia, quæ omnium fidelium mater est & magistra, illos propensius diligere consuevit, quos in devotione ac fidelitate sua novit ferventius permanere, & ut liberius possint ab omnium incurfibus manere securi, eos, tanquam pia mater, protectionis suæ munimine confovere. Eapropter, dilecti in Domino filij, devotionem quam erga nos & Romanam Ecclesiam habere noscimini, attendentes, vestris quoque precibus inclinati, civitatem Tudertinam, quæ ad jus & proprietatem apostolicæ sedis pertinere dignoscitur, quam & nos ad manus nostras semper volumus retinere, ita quòd ei cui vices nostras commiserimus, secundum mandatum nostrum debeatis integrè respondere, sub beati Petri & nostræ protectione suscipimus, & præsentis scripti pagina communimus. Consulatum autem cum jurisdictione sua vobis auctoritate apostolica confirmamus, concedentes ut his qui sunt ipsius jurisdictioni subiecti, liberum sit ad Consules, qui pro tempore fuerint, legitimè appellare; ita tamen quòd appellationi ad sedem apostolicam interpositæ humiliter deferatur. Consuetudines quoque antiquas vestras, & rationabiles, & communiter observatas duximus approbandas. Salva in omnibus apostolicæ sedis auctoritate pariter & justitia, & Ecclesiarum omnimoda libertate. Nulli ergo &c. nostræ protectionis, conf. & conc. &c.

ABBATI ET MONACHIS
Montis sacri.

Cum super libertate ac subjectione abbatiæ vestræ à multis retro temporibus inter ipsam & monasterium Calanen. controversia fuerit agitata, & pro ipsa tu, fili Abbas, cum quibusdam de fratribus tuis, & dilectus filius Abbas Calanen. cum quibusdam similiter de fratribus suis, ad nostram præsentiam venissetis, quòd dicta Ecclesia vestra subiecta esse debeat Calanen. per authenticum felicis recor. Anastasij prædecessoris nostri dictus Abbas Calanen. ostendere nitebatur: qui rationibus & scriptis utriusque partis prolatis in medium, & coram ipso & fratribus suis quædecuit subtilitate discussis, sicut ibidem plenius continetur, tam scripturarum inspectione quam utriusque partis attestatione cognovit locum Montis sacri & jure fundi & ratione dispositionis ad jus & proprietatem Calanen. monasterij spectavisse, cellamque ipsius fuisse propriam ab antiquo. Verùm quia religione recedente paulatim ab ipso monasterio Calanen. status sui sentiente jugiter detrimentum, locus Montis sacri & religiosorum virorum numero & terrenis cœpit facultatibus ampliari, orta est inter dicta monasteria de prælatione ac subjectione dissensio; fratribus Montis sacri Calanensibus, in quibus fervor religionis pro magna parte defecerat, subesse nolentibus; aliis verò antiquum jus suum in loco Montis sacri laborantibus retinere. Vnde, sicut in ejusdem Anastasij prædecessoris nostri authentico reperitur, cum piæ record. Honorius prædecessor suus ad partes accessisset Apuliæ, & causa ipsa per utramque partem ad ejus notitiam devenisset, intellectis partium rationibus eam taliter terminavit, ut si habitum & ordinem Calanen. monasterij acciperent, monachi Calanenses in loco Montis sacri tanquam in cella sua plenam dispositionem & dominium obtinerent, & fratres Montis sacri Calanensi Abbati tanquam proprij monachi obedirent. Si verò vel non susciperent, vel susceptum etiam non servarent, monachi Montis sacri duos romanatos annuatim solvendo monasterio Calanensi, plenam libertatem ulterius obtinerent; sic tamen ut si ad locum Montis sacri quandoque Abbas accede-

Epist. 427.
Dicituram litem de superioritate & obedientia inter monachos Montis sacri & Calanenses desinit.

ret Calanensis, tanquam Abbas proprius reciperetur ibidem: & quamvis ejusdem Honorij prædecessoris sui mandatum de recipiendo Caven. monasterij ordine, sicut in eodem dicitur instrumento, à Calanen. aliquandiu fuerit intermissum, quia tamen ibi postea receptus fuit & servatus, idem A. prædecessor noster juxta institutionem sanctæ recordationis Innocentij antecessoris sui in eadem controversia taliter diffiniuit, ut locus Montis sacri per se abbatia semper existeret, & Abbate proprio lataretur, & Calanen. Abbas primus existeret, Montis sacri secundus, & fraterna se invicem caritate tractarent, & monasterium Montis sacri, ob reverentiæ signum, & demonstrandum quòd ad jus pertinuerit cœnobij Calanensis, prædictum censum ei sine qualibet contradictione persolveret annuatim, & cum Abbatem Montis sacri mori contingeret, monachi ejusdem loci eligendi sibi Abbatem haberent liberam facultatem, electum verò Calanen. Abbati, qui foret pro tempore, præsentarent, ab eo, si persona esset idonea, & electio facta regulariter, sine malitia & pravitare qualibet confirmandum. Obeunte verò Calanen. Abbate, Abbas Montis sacri electioni fratrum interesse deberet, & ut rite celebraretur electio, consilium & operam adhibere. Si autem Calanen. Abbas ad monasterium Montis sacri accederet, tanquam primus & maior Abbas reciperetur, ibidem reverenter & honestè tractandus. Abbas verò Montis sacri futurus pro tempore in festo beatæ Mariæ veniens ad cœnobium Calanen. censum memoratum deferret, & in festo inibi remaneret, à Calanen. fraterna caritate tractandus. Intentionem itaque suam de subjectione monasterij vestri Calanen. probare præmissis rationibus conabatur. Contra quos fuerunt ex parte vestra proposita quæ sequuntur. Quòd cum tempore bonæ memoriæ Adriani Papæ prædecessoris nostri pro utroque monasterio partes essent in sua præsentia constitutæ, Calanen. subjectionem sibi debere proponentibus à fratribus Montis sacri, aliis verò è contrario respondentibus eos nullo tempore prælationem ibidem habuisse de jure, & si aliquam habuerunt, ipsos fuisse per bonæ memoriæ prædecessores suos Honorium, Innocentium, Eugenium penitus absolutos, ipse utriusque

partis allegationibus & instrumentis auditis & plenariè intellectis, sicut in ejus authentico reperitur, eorundem prædecessorum suorum vestigiis inhærendo, de fratrum consilio diffiniuit ut fratres Montis sacri omnimodam obtinerent de cetero libertatem, ita quòd neque ipsi neque successores eorum Calanen. subjectionem aliquam exhiberent, nec illi obedientiam & reverentiam ab eis exigere aliquatenus attemptarent. salvo censu duorum solidorum Papien. monastæ annis singulis Calanensi monasterio persolvendo. Illo etiam superaddito, quòd si Calanen. Abbas ad cœnobium Montis sacri aliquo casu accederet, sicut hospes reciperetur ab eis, honestè & humiliter tractaretur. Idem quoque Adrianus prædecessor noster juxta tenorem privilegij memorati Innocentij prædecessoris sui instituit ut de cetero in eodem loco Montis sacri futuris temporibus sedes consisteret abbatia, & electus Abbas pro tempore ad Pont. Romanum accederet benedictionis gratiam recepturus. Nihilominus etiam statuit præfatus Pont. Adrianus, quòd si qua præcedentia scripta essent suæ diffinitioni adversa, nullius haberent roboris firmitatem, sententia sua stabilitatem debitam obtinente. Per hujus ergo diffinitionis paginam, tanquam posterioris, vos præmissis Honorij & Anastasij diffinitionibus dicebatis penitus derogatum, si exhibitæ fuerunt in judicio à Calanen. pariter & ostensæ. Alioquin sibi debent penitus imputare, si tempore latæ à dicto Adriano prædecessore nostro sententiæ, ipsas in medium producere non curarunt; cum sub prætextu novorum instrumentorum postea repertorum grave sit exemplo res judicatas ulterius restaurari. Longinquitatem quoque temporis, per quam in quasi possessione libertatis fuistis, pro parte vestra proponebatis in medio, & tam Lucij quam Anastasij & Honorij Rom. Pontificum privilegia, quorum primus confirmavit sententiam Adriani, secundus Calanen. in loco Montis sacri censum tantum duorum solidorum, de quo prædicitur, reservavit, tertius, quando idem locus erat simpliciter Prioratus, de solvendo censu constituto ab I. seniore Calanen. Abbate & ejusdem benigna receptione apud Montem sacrum, cum illuc accederet, facit in suo privilegio mentionem. Ad id

quoque probandum induxistis bonæ memoriæ Celestini Papæ prædecessoris nostri sententiã & rescriptum: qui cum, sicut ipsius authentico reperitur, per privilegia prædecessorum suorum Rom. Pont. tam antiquorum quam etiam modernorum, quæ in sua fecerat præsentia recitari, plenius cognovisset monasterium vestrum ad Rom. Ecclesiam nullo medio pertinere, & ab omni iure ac subiectione sæpediti Calanen. monasterij fore liberum & immune, (nisi quod duos solidos Papien. monetæ de mandato bonæ memoriæ Adriani Papæ prædecessoris nostri sibi solvere tenebatur) volens inter prædicta monasteria omnis defensionis & scandali materiam refecari, & ne monachi propter causarum strepitum à divinis revocarentur obsequiis contra observantiam monasticæ disciplinæ, in recompensationem duorum solidorum aliquem locum certum, unde redditus ipse perciperetur, ad eorum arbitrium quibus super hoc sua scripta direxit, præcepit Calanen. assignari à fratribus Montis sacri, qui, sicut ex rescriptis iudicum delegatorum innouit, licet in quibusdam aliis locis recompensationem obtuleritis congruentem, apud Sipon. tamen areas quasdam faciendi salis officio deputatas, de quibus ad minus unius uncie auri redditus habebatur, quemadmodum iidem iudices rescripserunt, qui hoc ipsum sub testimonio bonorum virorum subtiliter indagarunt, spontaneè contulistis. Vnde idem prædecessor noster meliorationem Calanen. monasterij considerans in hac parte, de communi fratrum suorum consilio statuit ut Calanen. cœnobium prædicta esset recompensatione contentum. A cuius exactione ac subiectione fratres Montis sacri prorsus absolvens, decrevit ut in nullo ei tenerentur de cetero respondere. Statuens insuper, ut si qua præcedentia scripta invenirentur præmissæ constitutioni contraria, ea in sua stabilitate manente, nullum robur, nullam obtinerent penitus firmitatem. Eiusdem etiam Celest. Alex. prædecessorum nostrorum privilegia, quibus & Adr. Papæ, de qua præmissimus, sententia confirmatur, & monasterium vestrum ad jus & proprietatem Ecclesiæ Ro. ostenditur pertinere, ad probandam intentionem vestram in medium produxistis. Præmissis ergo & similibus coram nobis

& fratribus nostris prudenter à vobis & aliis allegatis, nos volentes parcere utriusque partis laboribus & expensis, doloris etiam & indignationis materiam amputare, ut observare deberetis quod de ipsa questione pro bono pacis citra diffinitionis calculum diceremus, vos & sæpeditos Abbatem & monachos Calanen. monimus diligenter. Cum itaque utraque partium hoc se facturam promississet spontanea voluntate, nos provida deliberatione statuimus quod cœnobium vestrum restitueris sibi arcis faciendi salis officio deputatis, quas de mandato dicti Celest. Papæ prædecessoris nostri juxta bonorum virorum arbitrium in recompensationem prædicti census Calanen. monast. assignavit, Ecclesiam S. Iacobi Melphiten. ad ipsum spectantem cum domibus, hortis, & duobus trapetis, & insuper tot olivas dicto mon. Calanen. conferat & assignet, ex quibus possit idem mon. Calanen. secundum bonorum virorum arbitrium, quibus hoc committimus, arbitrantium, xvj. saumas olei annis singulis obtinere. Illa videlicet moderaminis æquitate servata, ut olivarum assignatio nec fiat secundum tempus nimie ubertatis, nec secundum nimiam sterilitatis eventum, sed juxta quod sæpius accideret consuevit, post factam assignationem, & receptionem earum, tam commodo quam incommodo ad Calanen. monast. pertinet. Dictum verò Calanen. monast. renuntiet omni subiectioni, juri, ac censui, quod in loco Montis sacri aliquo unquam tempore habuisset, nec ibidem occasione juris præteriti futuris temporibus aliquid audeat postulare, quod utraque partium accepit. Hoc ergo statutum, sicut à nobis providè factum est, & ab utraque parte receptum, volentes in posterum irrefragabiliter observari, de communi fratrum consilio auctoritate apostolica confirmamus, & præsentis scripti privilegio communimus. Non obstantibus privilegiis vel rescriptis super subiectione prædicti monasterij vestri hæcenus impetratis; cum ex certa scientia inter præfata monasteria de voluntate partium, que præscripta sunt, statuimus in perpetuum observanda. Decernimus ergo & c. nostræ constitutionis & confirm. & c. Datum Laterani IV. Idus Novembris.

